

“BOLSHEVIKKI” JA JUMALA

Kirj. Wm. Lind

API vuosituhansien ovat orjat raataneet riistäjilleen, äärettömiä määriä rikkauksia, itse saaden palkakseen sairaaloksen ruumiin, joka on tulos ylenmääräisestä työstä. Orjain tyytymättömyyden osoitukset ovat tukahutettu aina silloin kuin he ovat alkaneet valittamaan asemaansa. Yksilöiden valitukset ovat vajentuneet solmuruoskien läimäyksiin, ja joukkojen kapinat lyöty alas eri aikakausien sotatekniikan, murhajoukkojen ja murhakoneiden avulla.

Orjuus yhtä ankara kuin ennenkin

Tämän päivän teollisuusorja on sama orja kuin se joka raatoi vuosituhansia sitten Rooman keisarikunnan rautakaivoksissa, luoden sen ajan ylimysluokalle äärettömät rikkaudet; joihinka rikkauksiinsa Rooman ylimystö lopulta itse sitten hukkuu. Rooman keisarikunnan orjaa historian mukaan kutsutaan kahleorjaksi syystä, että sen ajan orjat olivat kytketty kahleihin kuten elukat. Rooman kahleorjaa seurasi keskiajan maaorja joka oli sidottu turpeeseen, ei kahleilla, vaan rangaistuksen uhalla oli kielletty siirtymästä maaltaan. Keskiajan aatelit olivat maaorjain isäntiä, jotka nykivät orjiaan yhtä huolellisesti kuin Rooman ylimystö riisti kahleorjiaan ja tämän päivän teollisuusparooni riistää palkkaorjaansa, joka nälän ahdistamana on kytketty teollisuuslaitosten ja kaivantojen komeroihin hänen riistettäväkseen.

Syyt luokkataisteluun — kapinoimiseen — samat kuin ennenkin

Historian lehdet kertovat meille orjain kapinoista aina siitä alkaen kuin historiaa kirjoitetaan. Tämän päivän kielellä kutsumme näitä kapinoita “työn ja pääoman” välisiksi kamppailuiksi. Rooman kahleorjain ja West Virginian palkkaorjain kapinat ovat alkujaan samalta pohjalta. Ylenmääräinen nytkeminen on pohjana kummallekin kapinalle. Se vain on ero, että jälkimäinen kapina on tapahtunut joitakin tuhansia vuosia jälkeen.

Taistelu taistelun jälkeen on oteltu työn ja pääoman välillä, eikä orjat vielääkään ole kyenneet vapauttamaan itseään orjuudesta.

Köyhälistö on vielä samassa orjuudessa jonneka he jäivät sen jälkeen kun Spartakus joukkoineen lyötiin takaisin orjuuteen vaikka hän jo olikin orjajoukkoineen neljä vuotta Rooman valtakunnan herra. Spartakuksen häviön jälkeen Rooman ylimystö ripusti Spartakuksen joukkojen jätteet ristinpuihin Kapuan tien varsille itselleen huvitukseksi ja toisille orjille peloksi. Samoin tekivät Suomen sekä Unkarin porvarit kapinoitseville työläisilleen kolme vuotta sitten. Vaikkakin orjain teloitus ja räakkääminen tapahtuikin vähän eri muodoissa, mutta se kuitenkin toimitettiin yhtä raakamaisesti.

Miksi orjain vapauspyrkimykset epäonnistuvat?

Kaikki orjain vapaudenpyrkimysyritykset, lukuunottamatta Venäjän köyhälistön voittoa, ovat kukistettu. Tämä orjain häviö on sysännyt raatajat yhä syvempään epätoivoon. He ovat kadottaneet koko itseluottamuksen jo ovat jättäneet orjuudesta pelastumisensa kaikkivaltiaan jumalan käsiin. Sitä, mitä he eivät ole itse kyenneet tekemään, jättävät he muiden tehtäväksi. Vuosisatoja ovat raatajat ahdinkotilassaan varronneet messiasta, eli vapauttajaa, joka tulisi heidät vapauttamaan orjuuttajain ikeestä.

Tämän päivän miljoonaiset palkkaorjat tuntevat taloudellisen elämän ahdistusta yhtäläisesti kuin muinaiset Rooman ja keskiajan orjat. Tämän päivän palkkaorja luottaa samalla tavalla messiakseen kuin keskiajan maaorja. Hän elää ja kuolee samassa toivossa kuin keskiajan maaorja ja on yhtä avuton itseään auttamaan orjuudesta kuin vastasyntynyt lapsi on avuton itseään auttamaan. Tämän päivän palkkaorja, joka luottaa kaikkivaltiaan apuun, on haluton minkäänlaiseen kanssikäymiseen eli yhteispyrintöön luokkatietojen työläisten kanssa. Hän vain rukoulee messiasta tulemaan pian, pelastamaan jumalan lampaat siitä hätätilasta mihinkä pääoma hänet työntää yhä syvemmälle.

Vuosituhansia on kaikkivaltias jumala vienyt tänä päivänä teollisesti järjestyneen

köyhälistön osaa mikäli luokkatiedoton köyhälistö on kysymyksessä. Luokkatietoinen köyhälistö luottaa taloudellisesti järjestettyyn toimintaan ja sen avulla orjuudesta vapautumiseen. Jotavastoin kaikkivaltiaan apuun luottava, luottaa kaikkivaltiaan pelastavan hänet samasta orjuudesta.

Suurteollisuusmaissa, kuten Yhdysvalloissa, on kaikennäköistä karjaa. Täällä on uskavaisia eli jumalan lampaista, ammattiunionisteja, anarkisteja, kommunisteja, vallankumouksellisia teollisuusunionisteja, ja kaiken päälliseksi kokonaan järjestymättömää köyhälistöä, joilla ei ole minkäänäköisiä yhteiskunnallisia pyrkimyksiä, ei edes senkään vertaa, kuin jumalan lapsilla. Taloudellinen ahdinkotila on näille kaikille samanlainen painajainen. Mailmansodan päätyttyä kuin tuotanto pysähtyi, ja taloudellinen ahdinkotila alkoi irvistämään palkkaorjain ovenreijästä sisään, niin tämän maan palkkaorja hätäntyi järjestäytymättömänä. Koko se taloudellinen hyvinvointi jonka sota toi mukanaan hävisi kuin aave. Nyt kun aukoo silmiään, niin ei luulisi, että kaikki olikaan totta. Ennen sotaa harvalla työläisellä oli automobiili, jotavastoin sodan aikana melkein joka toisella se oli ja jokainen siitä uneksi. Nyt ne työläiset jotka pystyivät ostamaan automobiilin sodan aikana, joutuvat sen myymään, kuin eivät kykene sitä pitämään, sillä siinä kiinni oleva raha tarvitaan leipään. Automobiilit olivat työläisillä sodan aikana vain lainassa josta he joutuivat maksamaan kallista vuokraa. Tuntuu kuin elämä sodan aikana ei olisikaan ollut todellisuutta, mutta jonka kuitenkin niin mielellään sitä antaisi olla ja jatkaa.

Nyt elämme keskellä korkeita elämäkustannuksia ja alhaisia palkkoja tai ei ollenkaan palkkoja. Luokkatiedoton köyhälistö joka ei ollut tällaista aavistanut on nyt hämmästyksissään. Sodan aikana hän kirosi bolshevikiä ja jahtasi radikaaleja kapitalistien yllytyksestä. Tänä päivänä hän puhuu, että jotakin tulee tapahtumaan. Bolshevikki tulee ja "fiksa" koronkiskurit. Nyt he luottavat bolshevikin tulemiseen kuten jumalan lapset messiaksen tulemiseen.

Näin luokkatiedoton työläinen, on hän sitten jumalainen tai ei jumalainen union mies tai ei union mies, jättää palkkaorjuudesta pelastumisensa toisten tehtäväksi.

Vuosisatoja me olemme luottaneet Kristukseen, bolshevismiin tai kommunismiin, mutta me vain olemme vieläkin orjuudessa. Vanhan ajan kristillinen eli kommunistinen liike on samaa, kuin tämän päivän bolshevistinen eli kommunistinen liike. Edellinen on muuttunut materialistiselta pohjaltaan ylikuonnolliseksi eli apstraattiseksi liikkeeksi, jotavastoin jälkimäinen on vielä aikin säilynyt materialistisena liikkeenä. Samat taloudelliset tekijät on synnyttänyt nämä kummatkin liikkeet.

Meidän vapautumisemme ei riipu siitä mitä me uskomme vaan riippuu siitä, mitä me toimimme. Uskokaamme jumalaan tai bolshevismiin on saman tekevä niille jotka meitä pitää orjuudessa ja riistää meitä. Toimettomana uskoa siihen tai tähän yhteiskuntataloudelliseen liikkeeseen on oman tuomiomme lukeminen. Jokaisen yksilön toimiminen vapauttamisensa puolesta on ainoa pelastuksemme tie palkkaorjuudesta. Bolshevikit eivät tule meitä pelastamaan, vaan meidän täytyy alkaa toimimaan itse bolshevikkeina jos mielimme katkoa palkkaorjan kableemme.

On olemassa varma pelastuksen tie joka vie meidät vapautteen palkkaorjuudesta ja se on Mailman Teollisuustyöläisten taloudellinen järjestö. Ei siihen uskoen ja luottaen, vaan yhtymällä siihen toimivaksi jäseneksi. Jokainen jäsen joka on liittynyt tähän järjestöön ainoastaan vaan jäsenkortin kantajaksi on saman arvoinen luokkatietoisien ja toimivan järjestyneen työläisen silmissä, kuin on se joka yksinkertaisesti luottaa ja vartoo jumalan pojan ilmestymiseen tai bolshevikkien pelastukseen. Meidän pelastuksemme täytyy tapahtua meidän itsemme kautta ja se voi tapahtua ainoastaan sillä, että me järjestymme vallankumoukselliseen teollisuustyöläisten järjestöön tarkoituksella kukistaa kapitalistinen järjestelmä, joka meidät pitää tämän päivän palkkaorjuudessa. Ei uneksiin vapaudestamme, vaan todellisuudessa ottamaan kapitalistisen järjestelmän kukistamiseen osaa. Siinä yksin on pelastuksemme tie.